

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/dla-mediow/komunikaty/156650,Komunikat-dotyczacy-publicacji-w-katalogu-funkcjonariuszy-danych-obejmujacych-sl.html>
26.02.2026, 14:51

Strona znajduje się w archiwum.

Komunikat dotyczący publikacji w katalogu funkcjonariuszy danych obejmujących służbę dyrektorów Departamentu I MSW

16.12.2021

16 grudnia 2016 r. znowelizowano ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016, poz. 2270).

W katalogu funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa IPN publikuje dane dotyczące służby wszystkich dyrektorów Departamentu I Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z lat 1956-1990. Informacje te, przygotowane przez Biuro Lustracyjne IPN na mocy art. 52a pkt. 6 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o IPN-KŚZpNP w katalogu pracowników, funkcjonariuszy, żołnierzy organów bezpieczeństwa państwa, znajdują Państwo na stronie internetowej Instytutu w zakładce [„Lustracja”](#).

Poniżej przedstawiamy skróconą historię Departamentu I MSW, organu bezpieczeństwa państwa w myśl art. 5 ust. 1 punkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, a także art. 2 ust. 1 punkt 5 z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów. Przypominamy, że również ustawa z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin wskazuje, w art. 13b ust. 1 punkt 5b, że służba w Departamencie I MSW jest służbą na rzecz totalitarnego państwa.

Departament I Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, instytucja centralna Służby Bezpieczeństwa MSW, został utworzony 28 listopada 1956 r. i był bezpośrednim następcą jednostek wywiadowczych Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego i Komitetu ds. Bezpieczeństwa Publicznego.

Zgodnie z wprowadzonym w grudniu 1956 r. zakresem pracy tego organu bezpieczeństwa państwa do jego podstawowych zadań zaliczono zwalczanie organizacji działających w środowiskach polskich emigrantów w krajach zachodnich, prowadzenie wywiadu politycznego i ekonomicznego, rozpracowywanie obcych ośrodków szpiegowskich, a także wykradanie drogich lub niedostępnych normalną drogą technologii, które mogłyby być przydatne dla krajowego przemysłu.

„Służba wywiadu MSW Polskie Rzeczypospolitej Ludowej odczuwa nieustanną opiekę i całkowite zaufanie ze strony Kierownictwa Partii i Rządu. (...)

Wszystkie wysiłki wywiadu MSW koncentrują się na tym, by mógł w pełni sprostać swej roli pomocnika, ułatwiającego Kierownictwu podejmowanie decyzji i wnoszącego swój wkład w walkę przeciwko wrogom Polski i Socjalizmu.”

Mirosław Milewski, *Rola i zadania wywiadu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych*, 1972, (IPN BU 01738/26)

W latach 60. XX w. funkcjonariusze Departamentu I swoje działania operacyjne kierowali w stronę polskiej emigracji, a szczególnie wobec pracowników i współpracowników nadającej z Monachium Rozgłośni Polskiej Radia „Wolna Europa”, oraz prowadzonej przez Jerzego Giedroycia redakcji paryskiej „Kultury”. Za pośrednictwem sieci współpracowników i agentów, zbierano dane na temat obywateli PRL, którzy kontaktowali się z nimi, bądź przekazywali im informacje. Dane te były następnie przekazywane do kraju, a tam „odpowiednio” wykorzystywane przez bezpiekę w działaniach operacyjnych przeciwko Polakom. Bowiem obywatele PRL, którzy za granicą kontaktowali się z tzw. dywersją ideologiczną, po powrocie do kraju ponosili z tego tytułu konsekwencje.

Funkcjonariusze komunistycznego wywiadu rozpracowywali również struktury Kościoła katolickiego. Miało to bowiem związek z trwającym wówczas Soborem Watykańskim II oraz zwiększającą się liczbą polskich duchownych, którzy studiowali lub pełnili posługę w Rzymie.

Lata 70., czyli dekada Edwarda Gierka, to okres działalności wywiadu naukowo-technicznego. W tym okresie funkcjonariusze wywiadu na większą niż dotąd skalę wspomagali resorty gospodarcze, co miało znaczenie zwłaszcza przy prowadzeniu negocjacji lub zakupów licencji na nowoczesne rozwiązania dla przemysłu.

W związku ze zmianą sytuacji politycznej, na początku lat 80. główne zadania organu bezpieczeństwa, m.in. również wywiadu, uległy pewnym zmianom. W związku z wyborem kard. Karola Wojtyły na papieża, Departament I zintensyfikował swoją działalność przeciwko Stolicy Apostolskiej. Dążono do otoczenia Jana Pawła II agenturą, która pomogłaby w rozpoznaniu polityki i zamierzeń Kościoła katolickiego oraz jego struktury w kraju. Rola wywiadu PRL w tym względzie była szczególnie znacząca w obrębie całego bloku państw komunistycznych.

„W roku 1984 osiągnęliśmy istotny postęp w zakresie likwidacji zagrożeń wynikających z działalności zachodnich ośrodków dywersji ideologicznej i politycznej. Jest to kierunek na którym osiągnęliśmy b. wymierne efekty. M.in. w zakresie kontroli kanałów łączności struktur podziemnych w kraju z zagranicą. W ścisłym współdziałaniu z niektórymi Wojewódzkimi Urzędami Spraw Wewnętrznych doprowadziliśmy do poszerzenia rozpoznania struktur podziemia isystemów łączności z zagranicą.”

Zdzisław Sarewicz, *Kierunki pracy wywiadu PRL w aktualnej sytuacji międzynarodowej (...)*, (IPN BU 01738/26)

W reakcji na powstanie „Solidarności” i aktywność emigracyjnych środowisk wspierających opozycję, komunistyczny wywiad włączył się do działania na tym polu. Analogicznie do innych

jednostek Służby Bezpieczeństwa, Departament I usiłował zdobywać wszelkie informacje o sytuacji w środowiskach opozycji w kraju, a także o poszczególnych działaczach i ich kontaktach. Szczególną uwagę zwracano na rozpracowywanie kanałów łączności pomiędzy głównymi ośrodkami emigracji, a krajowym podziemiem antykomunistycznym, które wykorzystywane były dla przesyłania korespondencji, pieniędzy, nielegalnych publikacji i sprzętu.

Mimo głębokiego kryzysu w jakim znalazła się gospodarka PRL, w latach osiemdziesiątych w dalszym ciągu duże znaczenia miała działalność wywiadu na polu nauki i techniki. Głośna stała się zwłaszcza sprawa Mariana Zacharskiego, który pracując dla wywiadu w Stanach Zjednoczonych zdobył dokumentację dotyczącą najnowszej techniki zbrojeniowej. Ze względu na stopień skomplikowania dokumentacji częściowo przekazano ją służbom sowieckim, z którymi od lat blisko współpracowano, nie tylko na tym polu. Oprócz tego Departament I interesował się problematyką zadłużenia zagranicznego, które narosło na przestrzeni poprzednich lat i stanowiło duży problem dla pogrążonej w głębokim kryzysie gospodarki.

Po wyborach z czerwca 1989 r. i utworzeniu rządu Tadeusza Mazowieckiego funkcjonariusze organów bezpieczeństwa, a zwłaszcza Departamentu I MSW, starali się ukryć tę część swojej działalności, która była dla nich kompromitująca w nowej sytuacji politycznej. Z tego powodu pomiędzy wrześniem 1989 a styczniem 1990 r. zniszczyli dużą liczbę spraw operacyjnych i innego rodzaju ważnych dokumentów, dotyczących m.in. działań przeciwko środowiskom opozycji, emigracji i Kościoła, a także współpracy ze służbami wywiadowczymi krajów Układu Warszawskiego. Mimo tego do dnia dzisiejszego zachowały się dokumenty potwierdzające przestępczą działalność tego organu bezpieczeństwa m.in. akta związane ze operacją kryptonim „Żelazo”, polegającą na współpracy oficerów Departamentu I z agentami ze środowiska kryminalnego w Hamburgu. Na początku lat siedemdziesiątych udzielono im pomocy w ucieczce do PRL oraz uniknięciu odpowiedzialności karnej za zrabowanie dużej ilości wyrobów jubilerskich i innych cennych przedmiotów. Ceną za bezkarność było przejęcie przez komunistyczną bezpiekę sporej części wwiezionych do kraju łupów. Badając kulisy tej kompromitującej sprawy ustalono, że majątek ten został częściowo zdefraudowany i zaginął w niewyjaśnionych okolicznościach.

Badanie struktur i działalności organów komunistycznej bezpieki, w tym pionu wywiadu, od wielu lat stanowi przedmiot badań Instytutu Pamięci Narodowej. W efekcie powstały liczne publikacje, które są wynikiem prac badawczych pracowników IPN. Dzięki nim czytelnicy mogą poznać organizację, metody pracy i obszary działania tej jednostki operacyjnej bezpieki.

Polecamy edycję źródłową [*Instrukcje i przepisy wywiadu cywilnego PRL z lat 1953-1990, pod redakcją naukową Witolda Bagińskiego*](#), prezentującą akty normatywne wywiadu cywilnego PRL.

W pracy [*Wywiad cywilny Polski Ludowej w latach 1945-1961 \(t. 1 i 2\)*](#) Witold Bagiński przedstawił ewolucję struktury organizacyjnej wywiadu PRL, cele i obszary działania oraz metody pracy. Autor w swej pracy zaprezentował również sylwetki funkcjonariuszy i wykorzystywanych przez nich agentów.

Wewnątrzresortowe akty normatywne komunistycznego aparatu represji omówione zostały także w, dostępnej w naszej bibliotece cyfrowej, publikacji [*Historyczno-prawna analiza struktur organów bezpieczeństwa państwa w Polsce ludowej \(1944-1990\). Zbiór studiów, red. Adrian Jusupović i Rafał Leśkiewicz, Warszawa 2013.*](#)

WITOLD BAGIEŃSKI

WYWIAD
CYWILNY
POLSKI
LUDOWEJ
w latach
1945-1961

TOM 1

WITOLD BAGIEŃSKI

WYWIAD CYWILNY

POLSKI LUDOWEJ

*w latach
1945-1961*

TOM 2

Departament I prowadzi działalność wywiadowczą w celu ochrony ustroju PRL i utrzymania pokoju, w interesie polityki zagranicznej Polski Ludowej oraz udzielenia pomocy resortom gospodarczym i instytucjom naukowo-badawczym PRL.

Pracę prowadzi w następujących kierunkach:

- a/ wywiadu politycznego i ekonomicznego,
- b/ rozpracowania ośrodków wywiadowczych,
- c/ rozpracowania wrogich organizacji emigracyjnych,

INSTRUKCJE I PRZEPISY

WYWIADU CYWILNEGO PRL

Z LAT 1953-1990

D O K U M E N T Y

**HISTORYCZNO-PRAWNA ANALIZA
STRUKTUR ORGANÓW
BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA
W POLSCE LUDOWEJ (1944–1990)**

ZBIÓR STUDIÓW

O sposobach działania wywiadu, nie tylko PRL, dowiedzą się Państwo również z dyskusji prowadzonych w ramach cyklu „Tajemnice wywiadu”. Wszystkie zarejestrowane odcinki dostępne są na naszym kanale Youtube (IPNtv) oraz na stronie <https://przystanekhistoria.pl/pa2/audio-video/tajemnice-wywiadu>.

Biogramy Dyrektorów Departamentu I MSW

Poniżej umieszczamy krótkie biogramy Witolda Sienkiewicza, Henryka Sokolaka, Mirosława Milewskiego, Józefa Oska, Jana Słowikowskiego, Fabiana Dmowskiego, Zdzisława Sarewicza i Henryka Jasika.

Witold Sienkiewicz – Dyrektor Departamentu I MSW od 28.11.1956 r. do 06.04.1961 r.

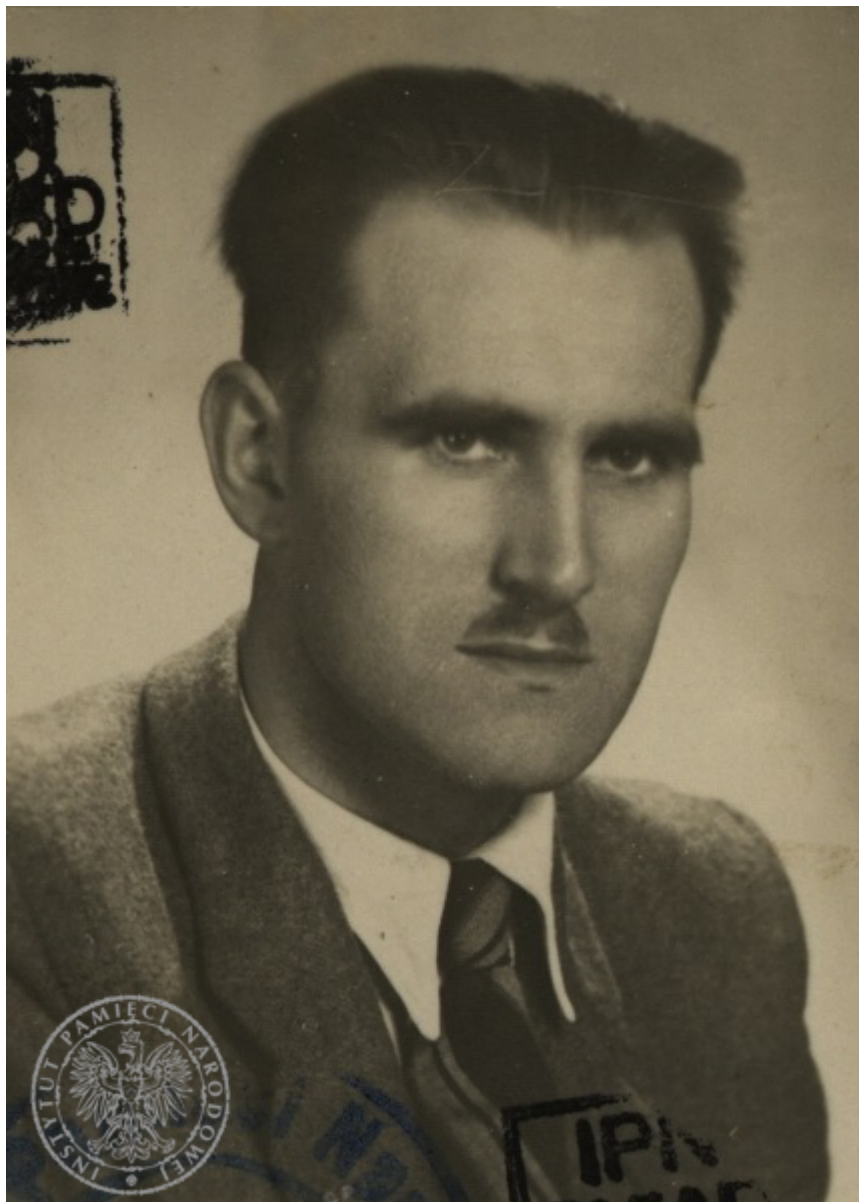
Ur. w 1920 r. w Wilnie, zm. 1990 r. Pochodził z biednej rodziny. W 1933 r. przerwał naukę w gimnazjum jezuitów w Wilnie, aby rozpocząć pracę zarobkową. Początkowo pracował w mleczarni, następnie w miejskiej elektrowni. W 1938 r. zdał tzw. „małą maturę” na kursach organizowanych przez Komisję Edukacji Narodowej. Po włączeniu Litwy do ZSRS wstąpił do Komsomołu. Po ataku III Rzeszy na Związek Sowiecki zgłosił się ochotniczo do Armii Czerwonej. Otrzymał przydział do Polskich Sił Zbrojnych na Wschodzie, jednak ze względów ideowych zdezerterował i powrócił do służby w Armii Czerwonej. Przeszedł przeszkolenie w zakresie dywersji i został zrzucony w okolicach Wilna, gdzie organizował komunistyczny ruch oporu. Po wejściu oddziałów Armii Czerwonej pracował w litewskim aparacie partyjnym.

W 1948 r. przyjechał do Polski i rozpoczął pracę w PPR. W służbach komunistycznej bezpieki pracował od 1950 r., objął wówczas stanowisko dyrektora Departamentu VII MBP, który odpowiadał za działalność wywiadowczą. Był pierwszym Dyrektorem Departamentu I MSW po reorganizacji aparatu bezpieczeństwa w 1956 r. Z tego stanowiska został zwolniony z dniem 6 kwietnia 1961 r. „za brak czujności i tolerancyjny stosunek do podległych sobie pracowników”. Jako resortowy emeryt znalazł zatrudnienie w klubach sportowych, gdzie pracował do 1982 r. Był odznaczony: Orderem Sztandaru Pracy I i II kl., Medalem Zwycięstwa i Wolności, Krzyżem Partyzanckim, Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Medalem 20-lecia Polski Ludowej, Medalem 40-lecia Polski Ludowej, Odznaką „10 Lat w Służbie Narodu”, Orderem Czerwonej Gwiazdy (ZSRS), Medalem Partyzanckim Wojny Ojczyźnianej, Medalem „Za ofiarną pracę w Wielkiej Wojnie Ojczyźnianej 1941–1945” (ZSRS).

IPN BU 2174/5562

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/49464?katalog=5>

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/49464?katalog=4>

Henryk Sokolak (Henryk Mikołajczak) - Dyrektor Departamentu I MSW od 06.04.1961 r. do 15.01.1969 r.

Ur. w 1921 r. w Zgrobelicach, zm. 1984 r. Jego rodzice byli robotnikami rolnymi, miał dwójkę rodzeństwa. Uczył się w liceum pedagogicznym, naukę przerwał wybuch II wojny światowej. Dołączył do 29 pułku piechoty i brał udział w walkach w okolicach Kutna. Aresztowany przez Niemców w listopadzie 1939 r. został osadzony najpierw w KL Fort VII w Poznaniu, następnie w 1940 r. przetransportowany do KL Buchenwald (od 1943 r. członek egzekutywy komitetu obozowego PPR). W obozie przebywał do wyzwolenia. Od 1946 r. służył jako funkcjonariusz aparatu bezpieczeństwa, od 6 kwietnia 1961 do 15 stycznia 1969 zajmował stanowisko Dyrektora Departamentu I MSW. Był odznaczony: Orderem Sztandaru Pracy II kl., Krzyżem Grunwaldu III kl., Odznaką Grunwaldzką, Srebrnym Medalem „Zasłużonym na Polu Chwały”, Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Medalem 30-lecia Polski Ludowej, Medalem 40-lecia Polski Ludowej, Srebrnym i Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Medalem „Za udział w walkach w obronie władzy ludowej”.

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/51215?katalog=5>

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/51215?katalog=4>

Mirosław Milewski - Dyrektor Departamentu I MSW od 15.01.1969 r. do 24.01.1971 r.

Ur. w 1928 r. w Lipsku, zm. 2008 r. Jego rodzice wykonywali zawody urzędnicze, miał

dwoje rodzeństwa. Rodzice oraz siostra zostali rozstrzelani przez Niemców w 1943 r. W czasie wojny był zatrudniony w urzędzie gminy w Lipsku jako goniec. Po wkroczeniu Armii Czerwonej przez dwa lata służył w jednostce SMIERSZ w charakterze wywiadowcy i tłumacza. W organach bezpieczeństwa państwa pracował od 10 października 1944 r. 15 stycznia 1969 r. objął stanowisko Dyrektora Departamentu I MSW i pełnił tę funkcję do 24 stycznia 1971 r. Od 8 października 1980 r. do 31 lipca 1981 r. zajmował stanowisko Ministra Spraw Wewnętrznych. Po zakończeniu sprawowania urzędu ministra został zwolniony ze służby w związku z przejściem do pracy w KC PZPR. W maju 1985, w konsekwencji tzw. afery „Żelazo”, został usunięty z kierownictwa PZPR i Biura Politycznego. Był odznaczony: Krzyżem Komandorskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Grunwaldu III kl., Orderem Sztandaru Pracy I kl., Złotym, Srebrnym (dwukrotnie) i Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Odznaką „10 Lat w Służbie Narodu”, Odznaką „20 Lat w Służbie Narodu”, Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Medalem 30-lecia Polski Ludowej, Srebrnym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Odznaką Grunwaldzką, Orderem Czerwonej Gwiazdy (ZSRS), Orderem Czerwonej Gwiazdy (Czechosłowacja).

IPN BU 0604/1629

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/1156?katalog=5>

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/1156?katalog=4>

Józef Osek – Dyrektor Departamentu I MSW od 01.11.1971 r. do 30.11.1974 r.

Ur. w 1931 r. w Nasutowie. Pochodził z rodziny chłopskiej. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w 1950 r. rozpoczął studia na Wydziale Handlu Zagranicznego Szkoły Głównej Służby Zagranicznej w Warszawie. W organach bezpieczeństwa PRL służył od października 1953 r., od początku związany z wywiadem (m. in. w latach 1956-1959 w rezydenturze wywiadu w Tel Awiwie jako „Żak”, 1964-1968 w Paryżu jako „Kowalik”). Od

1 listopada 1971 r. zajmował stanowisko Dyrektora Departamentu I MSW, które pełnił do 30 listopada 1974 r. 28 lutego 1975 r. został zwolniony ze Służby Bezpieczeństwa i zatrudniony na stanowisku Wiceprezesa Głównego Urzędu Cei. Był odznaczony: Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Orderem Sztandaru Pracy II kl., Srebrnym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”, Srebrnym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Medalem 30-lecia Polski Ludowej, Odznaką „10 Lat w Służbie Narodu”, Odznaką „20 Lat w Służbie Narodu”, Złotą i Srebrną Odznaką „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”, Orderem Czerwonego Sztandaru (ZSRS).

IPN BU 003175/162

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/69713>

Jan Słowikowski - Dyrektor Departamentu I MSW od 01.12.1974 r. do 01.12.1981 r.

Ur. w 1927 r. w Krechowicach, zm. 2011 r. Dorastał w rodzinie chłopskiej w powiecie Dolina, województwo stanisławowskie. Do 1941 r. uczęszczał do gimnazjum w Stanisławowie, po zajęciu terenów przez wojska niemieckie rozpoczął pracę w zakładach szewskich w Broszniowie. W 1943 r. wyjechał do Rzeszowa, gdzie od 1944 r. pracował w rzeszowskiej delegaturze Państwowego Monopolu Spirytusowego. Służbę w organach bezpieczeństwa rozpoczął w 1947 r. w Wydziale Konsumów WUBP w Rzeszowie. Ukończył Roczną Szkołę Oficerską w Legionowie i rozpoczął służbę w Departamencie VII Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego. W 1960 r. uzyskał tytuł magistra w Szkole Głównej Służby Zagranicznej w Warszawie. Jako rezydent wywiadu o pseudonimie „Sfinks” pracował w latach 1954-1958 w Tel Awiwie oraz w latach 1964-1968 w Nowym Jorku. 1 grudnia 1974 r. objął stanowisko Dyrektora Departamentu I MSW i zajmował je do 1 grudnia 1981 r. W styczniu 1986 r. został zwolniony ze służby w organach bezpieczeństwa państwa m. in. w konsekwencji tzw. afery „Żelazo”. Był odznaczony:

Krzyżem Komandorskim, Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Orderem Sztandaru Pracy II kl., Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Srebrnym Medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”, Medalem 30-lecia Polski Ludowej, Medalem „Za udział w walkach w obronie władzy ludowej”, Odznaką „10 Lat w Służbie Narodu”, Odznaką „20 Lat w Służbie Narodu”, Złotą, Srebrną i Brązową Odznaką „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

IPN BU 003175/22

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/32847>

Fabian Dmowski – Dyrektor Departamentu I MSW od 01.01.1982 r. do 26.09.1983 r.

Ur. w 1934 r. w Księżopolu. Pochodził z rodziny chłopskiej. W 1952 r., po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Wągrowie, rozpoczął pracę w Zarządzie Powiatowym

Związku Młodych Polaków. W organach bezpieczeństwa służył od 1959 r. (po ukończeniu studiów w Szkole Głównej Służby Zagranicznej w Warszawie), najpierw w kontrwywiadzie, a od października 1964 r. w wywiadzie PRL. 1 stycznia 1982 r. objął stanowisko Dyrektora Departamentu I MSW i zajmował je do 26 września 1983 r. 31 lipca 1986 r. został zwolniony ze służby w organach bezpieczeństwa państwa, objął stanowisko dyrektora w Urzędzie Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń. Był odznaczony: Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Srebrnym i Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Medalem 30-lecia Polski Ludowej, Odznaką „10 Lat w Służbie Narodu”, Złotą, Srebrną i Brązową Odznaką „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”, Srebrną Odznaką „W Służbie Narodu”.

IPN BU 003175/20

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/26787>

Zdzisław Sarewicz (do 1961 r. Zdzisław Skwarek) – Dyrektor Departamentu I MSW od 26.09.1983 r. do 30.10.1989 r.

Ur. w 1930 r. w Jordanowie, zm. 2015 r. Pochodził z rodziny robotniczej. Po uzyskaniu matury w Liceum Handlowym w Myślenicach w 1950 r. przez dwa lata pracował na terenie Jordanowa. W 1952 r. rozpoczął studia w Szkole Głównej Służby Zagranicznej w Warszawie, które ukończył w 1956 r. 1 września 1956 r. rozpoczął służbę w organach bezpieczeństwa państwa. 26 września 1983 r. objął stanowisko Dyrektora Departamentu I MSW, które zajmował do 30 października 1989 r. W 1990 r. został skierowany do Moskwy w celu nadzorowania prac Grupy Operacyjnej „Wisła”. Ze służby w organach bezpieczeństwa państwa został zwolniony 31 lipca 1990 r. Był odznaczony: Krzyżem Komandorskim, Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Medalem 30-lecia Polski Ludowej, Medalem 40-lecia Polski Ludowej, Odznaką „10 Lat w Służbie Narodu”, Srebrną i Brązową Odznaką „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”, Złotą i Srebrną Odznaką „W Służbie Narodu”, Orderem

Czerwonej Gwiazdy (ZSRS).

IPN BU 1386/509218

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/113231>

Henryk Jasik – Dyrektor Departamentu I MSW od 01.11.1989 r. do 31.07.1990 r.

Ur. w 1945 r. w Sielcach. Pochodził z rodziny chłopskiej. W 1964 r. ukończył Technikum Przemysłu Skórzanego w Radomiu. W 1969 r. uzyskał dyplom magistra Wydziału Chemicznego Politechniki Łódzkiej. Od stycznia 1970 r. pracował w Zakładach Azotowych w Chorzowie. 1 grudnia 1970 r. rozpoczął służbę w wywiadzie PRL. W grudniu 1972 r. został skierowany do pracy w rezydenturze krajowej Departamentu I w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego w charakterze specjalisty (jako „Henryk Sierakowski”). W latach 1980-1983 służył w Ośrodku Kształcenia Kadr Wywiadowczych, gdzie pełnił funkcję m. in. oficera politycznego i wykładowcy. 1 listopada 1989 r. objął stanowisko Dyrektora Departamentu I MSW, które pełnił do 31 lipca 1990 r. Był odznaczony: Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Srebrnym i Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Brązową Odznaką „W Służbie Narodu”, Złotą i Brązową Odznaką „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”

<https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/39346>

Informacje na temat zasad udostępniania materiałów z zasobu archiwalnego IPN

Wgląd do dokumentów osobowych przechowywanych w archiwum IPN, dotyczących pracownika lub funkcjonariusza organów bezpieczeństwa państwa, przysługuje każdej zainteresowanej osobie (art. 35c ust. 1 ustawy o IPN). Szczegółowe informacje wraz z formularzem wniosku dostępne są [na stronie IPN](#).

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

Centrala